

steder. Det kan f.eks. være i opholdssteder i henhold til bistandslovens § 66 eller i døgninstitutioner, der ikke er lukkede.

På finansloven er der afsat en pulje på 20 mio. kr. i hvert af årene 1997-2000 til at støtte etableringen af flere døgninstitutioner for børn og unge, som er psykisk skrøbelige eller har psykiske lidelser. Vi forventer her, at der samlet oprettes ca. 350 døgninstitutioner.

Da der er brug for flere alternative muligheder for at løse disse problemer, har socialministeren nedsat en arbejdsgruppe, der skal fremkomme med forslag til en målrettet indsats især med henblik på udviklingen af eventuelt nye institutionsformer specielt for unge kriminelle, herunder andengenerationsindvandrere og unge flygtninge. Arbejdsgruppen forventes at komme med et konkret løsningsforslag i løbet af det kvartal, vi er i.

Lad mig efter denne gennemgang af de to beslutningsforslag gentage, at der efter min opfattelse består en sådan principiel enighed om målene for udlændinge- og integrationspolitikken mellem forslagsstillerne og regeringen, at vi ikke må lade denne – synes jeg – enestående chance for en samlet indsats på dette område, bakket op af et bredt flertal i Folketinget, gå til bunds i uvedkommende hensyn for at sige det pænt.

Og så til Fremskridtspartiets forslag. Jeg skal måske tilføje: Fremskridtspartiets ikke særlig gennemtænkte forslag. Det drejer sig om L 115 om afskaffelse af de facto-begrebet, B 79 om udlændingekontrakter, B 91 om udvisning af kriminelle udlændinge samt B 93 om ophævelse af særrettigheder for udlændinge.

Fremskridtspartiet baserer i vidt omfang argumentationen for sine forslag på nogle forudsætninger eller antagelser, som ikke har hold i virkeligheden. Regeringen kan derfor ikke anbefale Folketinget at stemme for de 4 forslag. Lad mig kort fremdrage et par eksempler:

Det står særlig galt til med forslag nr.: L 115 om afskaffelse af udlændingelovens bestemmelser om de facto-flygtninge. Fremskridtspartiet hævder for det første, at en afskaffelse af de facto-bestemmelsen i udlændingeloven vil betyde, at de danske asylregler ikke vil afvige så væsentligt fra andre landes politik på området. Partiet forventer endvidere, at en afskaffelse af bestemmelsen herom må forventes at føre til et fald i antallet af meddelte opholdstilladelser svarende til det antal personer, der i dag meddeles de facto-status.

Begge dele er meget forkert. Fremskridtspartiet ved det. Eller skal vi sige burde vide det? Der er ingen, absolut ingen, af de lande, som vi sammenligner os med, der ikke yder beskyttelse ud over de rammer, der sættes i FN's flygtningekonvention. De kalder det ganske vist noget andet i visse andre lande. Hvis vi afskaffer vores begreb, som hedder de facto-begrebet, vil vi, som jeg allerede har nævnt tidligere, være nødt til at sætte noget andet i stedet for at kunne overholde visse internationale forpligtelser.

Fremskridtspartiet hævder for det andet, at »De andre europæiske lande afviser personer, som kommer fra områder, der ikke er omfattet af flygtningekonventionens bestemmelser.« Jeg tror nok, at en repræsentant for forslagsstillerne bør fortælle, hvad det er for nogle områder, der ikke er omfattet af konventionen.

Konventionen gælder nemlig uden geografiske begrænsninger. Der er ikke det område i verden, som ikke er omfattet af den, så også her gør Fremskridtspartiet sig skyldig i en bekymrende mangel på indsigt i det, man udtaler sig om, her endda i form af et lovforslag.

Det kan selvfølgelig være, at forslagsstillerne med sætningen forsøger at sige, at de andre vesteuropæiske lande ikke yder beskyttelse ud over flygtningekonventionen. Den påstand har jeg allerede to gange været inde på og kan altså afvise den.

Fra B 79 om udlændingekontrakter kan jeg nævne forslaget om indførelse af en pligt for udlændinge til at bo i et anvist område af landet. Regeringen er enig i, at det er afgørende for en bedre indpasning i det danske samfund, at der sker en jævn geografisk fordeling af nyankomne udlændinge. Derfor omhandler regeringens forslag til en ny integrationslov også som tidligere nævnt regler for førstegangsboligplacering af flygtninge. Jeg har hele tiden ønsket en bedre fordeling af udlændinge på landsplan, men jeg går ikke ind for Fremskridtspartiets forslag.

Fra B 91 om udvisning af kriminelle udlændinge kan jeg nævne, at Fremskridtspartiet foreslår, at alle udlændinge, der dømmes efter dansk lovgivning og idømmes en straf på mere end 30 dages ubetinget fængsel, skal udvises for bestandig af Danmark efter endt afsoning.

Dette forslag er efter min mening for vidtgående. Forslaget tager slet ikke højde for, hvad det er for en forbrydelse, udlændingen er dømt for. Forslaget vil f.eks. kunne medføre, at ud-